

Εντυπωσιακή έκδοση για τους Σοφιστές

Από το μορφωτικό ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης κυκλοφόρησε το βιβλίο του Γ.Κ.Σ. Γκάθρι «Οι Σοφιστές», σε μετάφραση Δαμιανού Τσεκουράκη. Πρόκειται για αυτοτελή έκδοση του δεύτερου μέρους από τον 3ο τόμο του μνημειώδους εξάτομου έργου του ίδιου συγγραφέα, «Ιστορία της ελληνικής φιλοσοφίας» (Καίμπριτζ, 1962-1981). Μετά τους προσωκρατικούς φιλοσόφους, η φιλοσοφία παύει ν' ασχολείται με τα φυσικά φαινόμενα και στρέφεται σε θέματα που είναι και σήμερα τόσο σχετικά, όσο ήταν την πρώτη φορά που τέθηκαν από τους Σοφιστές. Τον 5ο αιώνα, στα χρόνια του Σωκράτη, η λέξη «σοφιστής» κατέληξε να χρησιμοποιείται για μια ιδιαίτερη τάξη ανθρώπων, δηλαδή για επαγγελματίες παιδαγωγούς που δίδασκαν τους νέους και έκαναν δημόσιες διαλέξεις με σκοπό να εισπράξουν χρήματα. Οι εξέχοντες Σοφιστές έδειχναν μεγάλο ενδιαφέρον για τη ρητορική σε όλους τους κλάδους, τη δικανική, την πολιτική και την επιδεικτική, και ως άνθρωποι που την ασκούσαν στην πράξη και ως δάσκαλοι που τη συστηματοποίησαν και έγραψαν ρητορικά εγχειρίδια. Για πολλούς σύγχρονους μελετητές οι ιδέες των Σοφιστών ήταν σύμπτωμα παρακμής. Η στάση του αθηναϊκού κοινού και των φιλοσόφων απέναντι στους Σοφιστές ήταν αμφιταλαντευόμενη, αντανακλώντας τη μεταβατική κατάσταση της κοινωνικής και πνευματικής ζωής της Αθήνας. Το βιβλίο αυτό προσπαθεί να είναι όσο το δυνατόν αντικειμενικό απέναντι στο φαινόμενο «Σοφιστές», επισημαίνοντας τον σημαντικό ρόλο που έπαιξαν οι θεωρίες τους στη ζύμωση των πνευματικών ιδεών της εποχής τους και στη μετέπειτα εξέλιξη του ανθρώπου, ο νόμος και η εξίσωσή του με το δίκαιο, η αρετή και η διδαχή της, η πολιτική - περιουσιακή - φυλετική ισότητα των ατόμων, η γλώσσα και το περιεχόμενό της και προ πάντων η σχετικότητα των απόλυτων αξιών και η επίδρασή τους στην ηθική θεωρία. Αυτό που ονομάζεται εδώ σοφιστική αντίληψη του κόσμου αντιστοιχεί χονδρικά στον ελληνικό φιλελευθερισμό.